

Parke, ki so na robu zemlje, poteptajo dar.
 Srp, jutranja luna. Reka poplavlja iz ledu
 in pare, zeleno listje iz mita. Hrana je
 vso zgodovino na preži, vi, veseli jedci.

Bomo zasekali zadnje puščice in odšli?
 Bo že ta oktober preplaval papirus? Noč
 dviga zavese. Chinoiserie plapolajo
 kot nizko leteči jet. Čutim naprstnik na

vratu, belino na koži. Mesec, ko aktivisti
 prelamljajo mlada bitja za Air Force in
 jih kot hostije, ki jih tu grizejo,

zaznamujejo. Dlaka na novorojenčkih je lopata.
 Izpiti vrčki piva so žareče sove. Tu je
 konj v loku. Slikajmo ga torej, ko leti.

BORGES

Berem, kako je Borges sam lepil
 plakate po Buenos Airesu. To mi
 dobro stri. Gledam njegovo krvoločno
 mater v filmu. Po načinu šofiranja

sem takoj identificiran kot Evropejec.
 Barry Watten reče: oči vrtiš kot
 torpedo, preden parkiraš. Res je,
 Američani vrtijo oči kot kolibriji

in najdejo parking lot. Frank O'Hara
 bi bil raje slikar. Jaz mislim, da
 SEM slikar. Usta imam odprta na važnih
 fotografijah, neprestano se režim ali

pa sem melanholičen kot opica. Ta opica
 gre ven! V tej pesmi je preveč imen in
 v glavnem sem taka mediteranska skala,
 da na njej lahko spečeš zrezek.